

καὶ διαιμέναι ἀκραδάντως ἀς τὴν ὁρισμένην τα θέσιν. Οὐτω καὶ οἱ Κοιμήται Πλαυῆται ὅντες τὴν καθ' ἡμᾶς Ηλιαχέ συζύγιατος, καὶ ὅχι ἄλλη τινὸς τῶν πλησίου συζυγάτων, περιοδεύεσιν εὐτάχτως διαγράφουτες ὡς πρὸς κοινὸν κέντρον τὸν Ηλίου Ελάψας καθόλε πέκκεντρικάς, ἐν τῷ οἱ λοιποὶ γυναῖκοι Πλαυῆται διαγράφουσιν Ελάψας ἐπικεντρικάς.

ΣΕΛ. 374 (ε) Οἱ παλαιοὶ ὥμβλισαν κοινῶς περὶ τῆς μεγάλεως τῶν Κοιμήτων προσέχουτες μόνου ἀς τὸ θέαμα τῆς ἡρᾶς των, ἣ τῆς κόιμης των, ὡς τόσου ἦναι Κοιμήται τῶν ὅποιων ἡ φανομένη διάμετρος ὄμοιάζει νὰ ἔναι μῆπερ μεγέθυς ἐκτὸς τῆς ἡρᾶς των· μετὰ τὸν θάνατον τῆς Δημητρίας βασιλέως τῆς Συρίας πατρὸς τῶν Δημητρίων καὶ Αὐτούχω, ὀλίγουν καιρὸν πρὸ τῆς Α' χαικῆς πολέμου τὸν 146. χρόνου πρὸ Χριστοῦ, ἐφάνη ἔναις Κοιμήτης τόσου μεγάλος ὡσαὺς τὸν Ηλίου (λέγεται ὁ Σένεκας βιβλ. 2. κεφ. 16.) ὁ Κοιμήτης ὅπερ ἐφάνη εἰς τὴν γέννησιν τῆς Μιδριδάτε 130. χρόνες πρὸ Χριστοῦ ἐξέχυνε (καθὼς λέγεται ὁ Ιάκωβος) περισσότερουν φῶς ἀπὸ τὸν Ηλίου, καὶ ἵτον φοβερὸς ὅπερ ὄμοιάζει ἔτι μέλλει νὰ κατακάψῃ ὅλου τὸν Οὐρανὸν, ἢ δὲ ἡρά τε ἐπείχε περίπετη τῶν 45. βαθμῶν.

Ο Κοιμήτης τῆς 1006. χρόνων, τὸν ὅποιον κατὰ λάθος ἀναφέρεται μερικοὶ συγγραφαῖς ἀς τὸν 1200. ὅς τις παρετιθῆναι ἀπὸ τὸν Αἰλή πὲν Ρ' οδοὰν (Haly - Ben - Rodoan) ἵτου τέσσαρες φορᾶς παχύτερος ἀπὸ τὴν Α' φροδίτην, καὶ ἐξέρρετε τόσου φῶς, ὃσου δύναται νὰ μετεδώσῃ τὸ εὐ-

τέταρτον τῆς Σελήνης. Αὐτὸς ὁ Κομήτης φάνεται νὰ εἴναι
ὁ αὐτὸς ὅπερ ἐφάνη ἀπὸ τὰς 1682. καὶ 1759. ὅπερ ενδιαφέρει δὲν
ἔχομεν ἡδὲν ἀποφαντικῶς ὥρισμένον περὶ τῆς φανομένης με-
γέθεως τῶν Κομήτων πρὸ τῆς Κομήτες τῆς 1577. ἔτες. τέτε
ἡ φανομένη διάμετρος κατὰ τὸν Τύχωνα ἦτον 7. λεπτῶν,
τετέσι (κατ' ἐκάινου) τὸ διπλόν τῆς Αὐροδίτης ὡς ἐκ μό-
νης ὀρύσσεως.

*Ai Οὐραὶ ὄμιλοι τῶν Κομήτων ἐφανησαν ἀπότοτε τὸ πλέον
παράδοξον πρᾶγμα αὐτῶν τῶν περισσῶν ἀξέρων. ὅπερ εν-
διαφέρει δέλομεν ἀναφέρῃ ἐνταῦθα τὸ σχῆμα τῆς ὥρας τῆς
Κομήτες ὅπερ ἐφάνη ἀπὸ τὰς 1744. τὸν ὅποῖον πολλοὶ ἀκό-
με ἐνθυμήνται· τέτε ἡ ὥρα ἦτον πολλὰ παράδοξος, ἐπέ-
χοσα 34. βαθμὸς μάκρως (ὅρ. Μεν: Εγκυκλ.: fig d' Astronom. 168) ὁ Κομήτης τῆς 1618. ἦχε μίαν ὥραν 70.
βαθμῶν τελάχιστον, καθὼς λέγεται ὁ Κέπλερ, τὴν ἐβλε-
παν μάλιστα καθὼς λέγεται ὁ Λογγυομοντανος τῇ i. δεκεμ-
βρίᾳ 1618. ἀπὸ 104. βαθμῶν. ὁ Κομήτης τῆς 1680. ἦχε
μίαν Οὐρὰν κατὰ τὴν κε', δεκεμβρίαν 70. βαθμῶν, καὶ μάλι-
στα 90. κατὰ τὰ ἐκ Κωνσταντόλεως γράμματα, ὅπερ
τὸν ἐβλεπαν καλύτερα. ὁ Κομήτης τῆς 1769. ἐφανετο ἀπὸ
τὸ Παρίσιο ὅτι ἔχει μίαν Οὐρὰν 60. βαθμῶν. ὁ Πινγρένος
(M. pingré) ὅς τις εὑρέσῃ τότε ἀπὸ τὸ πέλαγος τὴν ἐβ-
λεπε μέχρι 90. βαθμῶν.*

*Κατὰ τὸν μέγα Nέύτωνα ἡ ἀτμοσφάρα τῶν Κομήτων
ἐμπορεῖ νὰ ἐπιδεψιλάνσῃ μίαν ἀποχρῶσαν ἀναδυμίασιν
εἰὰ νὰ σχηματίσῃ τὰς Οὐράς των. τὴν δὲ ὑψωσιν τῶν αὐ-*

ναθυμιάσεων ὅπερ σχηματίζεν τὴν Οὐρὰν τῶν Κοιμήτων ὁ Νέύτων τὸν ἐνόμιζε προξενικένην διὰ τῆς ἀραιότητος τῆς ἀτμοσφαίρας τῆς Κοιμήτε, ἢ διὰ τῆς θερμότητος τῆς Ηλίου.

ΕΡΓΑΣΤΗΚΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΟΥ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΕΠΙΧΑΚΗΤΗΣ ΦΟΙΟΣ ΛΗΜΑΝΙΟΥ ΝΕΟΒΛΗΜΑΤΟΣ Θ. ΠΕΤΣΙΟΥ

Οὕτω λοιπού παραγόμενι, καὶ σχηματιζόμενι αἱ Οὐρᾶι τῶν Κοιμήτων, οἵ δύναμις ὅπερ ἔχει διὰ νὰ διατηρεῖ τὴν κίνησιν των, καὶ τὴν κίνησιν ὅπερ τὰς ἀπωθεῖ πρὸς τὸν Ηλίου, τὰς καταναγκάζει νὰ συνακολεύει τὸν ἕδιον Πλανήτην, καὶ νὰ τὸν συνοδεύει ἃς ὅλο τὸ διάζημα τῆς τροχιᾶς τοῦ. καὶ τῷ τρόπῳ οἵ πρὸς τὸν Ηλίου βαρύτης τῶν ἀνθυμιάσεων δὲν ἔναι παντελῶς ἐπιτιθέαται καὶ ίκανὴ διὰ νὰ ἀποσπάσῃ τὴν Οὐρὰν ἑρδὸς Κοιμήτε ἀπὸ τὸ κενάλιτε, καὶ νὰ τὴν ἀρέψῃ ἃς τὸν Ηλίου, καθὼς δὲν ἔναι ίκανὴ νὰ ἀποσπάσῃ καὶ τὸν Γῆν ἀπὸ τὴν ἀτμοσφαίραν της. οἵ κοινή των ὄμιως βαρύτης ἔναι αἰτία τῆς οὐκέτης, καὶ ἀπωνεύται καὶ ἔναι καὶ τὸν αὐτὸν τρόπου.

Διὰ μέσε τῆς τρόπε τέτε αἱ Οὐρᾶι τῶν Κοιμήτων παραγόμεναι ἃς τὸ διάζημα τῶν περιηλέων τας ἥμπορεῖν νὰ συνεφέλκωνται ἀπ' αὐτὰς τὰς Άγερας ἔως ἃς τὰ πλέον μακρινὰ χωρία τῆς Οὐρανοῦ, καὶ νὰ ἐπιερέφεν ἐπομένως μαζὶ μὲ τὰς αὐτὰς Κοιμήτας μετὰ παραλευσιν πολυαρέσμων χρόνων. φυσικώτερον ὄμως ἔναι ὅτι ὀλίγουν κατ' ἀλέγουν διαλύονται ἐξ ὀλοκλήρως, καὶ ὅτι ὅταν οἱ Κοιμῆται πληστάζεν ἃς τὸν Ηλίου προσλαμβάνουν νέας, κατ' ἀρχὰς μὲν ὀλίγουν αἰωνιτάς, ἐπομένως δὲ μεγαληγέρας βαθμηδὸν μέχρι τῆς περιηλίστων, καὶ ὅν καιρὸν ἐπαναλαμβάνειν

οἶλητων τὴν μεγαλεότητα, οὗτων τότε τῶν Κοιμήσων μᾶλλον τῇ ἐνδεχομένᾳ ἐκθερικεύεντα.

Αἱ ἀναζυμιάσματα εἴξανται συντεθημέναι αἱ Οὐραὶ αὐτὰ τῶν Κοιμήσων ἀραιεῦται, πλατύνουται, καὶ διασκορπίζονται εἰς ὅλα τὰ χωρία τῆς Οὐρακοῦ πιθανώτατα ἐφέλκονται ἀπὸ τὰς Πλανήτας, καθὼς τὸ παρατηρῆσθαι μέγας Νάτων, καὶ συμπίγυνονται μὲ τὰς ἀτμοσφαίρας των. Προσεπιφέρει ὁ φιλόσοφος ὅτι οἱ Κοιμῆται φάνονται ἀναγκαῖος διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ὑγρῶν ὃπεράντα εἰς τὰς Πλανήτας, τὰ ὅποια κατὰ συνέχειαν ἐξατμίζονται ἀπὸ τὰς φυτικὰς δυνάμεις, καὶ τὰς σύψεις, καὶ μεταβάλλονται ἡς ἔνοραν Γῆν· ἐπειδὴ καθὼς ὅλα τὰ φυτὰ τρέφονται, καὶ αὐξάνεν διὰ τῶν ὑγρῶν, καὶ τὸ περισσότερον αὐτῶν μέρος γίνεται Γῆ διὰ τῆς σύψεως (καθὼς ἡμπορεῖν νὰ τὸ παρατηρήσῃ ἔκαστος ἀπὸ τὴν λάσπην ὃπεράντα σεσηπότα ὑγρὰ κατασαλλάξει συνεχῶς) ἐπεται ὅτι ἐν φέρεται ἡ Γῆ αὐξάνει ἀκαταπάγως, τὸ νερὸν νὰ ἐλαττώται ἀναλόγως ἵση ποσότητι, ἦν ἡ φύσις αὐτὴ δὲν ἀνεπληρώθη κατ' ἄλλον τρόπον· ὁ φιλόσοφος ὑποδέται μάλιστα ὅτι τὸ μέρος ἐκάπιο τὸ λεπτότερον, καὶ ἐξαιρετώτερον τῆς ἀέρος μας, τὸ ὅποιον ἔναι απωλύτως, καὶ ἀφεύκτως ἀναγκαῖον διὰ τὴν ζωὴν, ὑπαρξεῖν, καὶ συντήρησιν ὅλων τῶν οὖτων, προέρχεται κυρίως ἀπὸ τὰς Κοιμήτας· ὅρ. τὰ ἐξῆς Μεζ. Εγκ. Αἰροφω Comete, περικοπῆς queues de Comète.

Αὐτὸ τὸ παρὰ τῇ μεγάλᾳ Νάτωνος προμηνυθὲν συντηρητικὸν τῶν οὖτων ὑγρὸν, ἔναι τὸ μαγνητικὸν ὑγρὸν

ὅπερ ἀνεκαλύφθη ἃς τὰς ἡμέρας μας παρὰ τὸν Κυρίον Μέσο-
μερ, τὸ ὅποιον ἀπολύτως ἐνυπάρχει ἃς ὅλα τὰ ὄντα, καὶ
ὑπάρχει τόσου ἀναγκαῖου, τόσου ἀπαραιγῆτως, καὶ τόσου
προφανῶς, ὃσου διακίνεται, καὶ καταπολεμᾶται ἡ ὑπερ-
ξίς τε ἀπὸ τῆς προκαταλημένης ὁπαδὺς τὸν Αὐτοκληπτῖον.
Θέλει εὖλος σύμις καιρὸς ὅτι καὶ περὶ αὐτῆς τῆς κοινωνελής
ἀλιθείας χωρὶς προλήψεις κρίνωνταις ὁ κόσμος, θέλει πα-
ραδεχεῖν ἐν γένει τὰς ἐκ τῆς ἐνεργείας τάχεις ἀψευδεῖς ἀλι-
θείας, καὶ πώση ἀπὸ τῆς νὰ πληρώνῃ ἀδρότατα τὰς αὐθο-
ποκτόνιες θύτας διὰ νὰ προσφέρειν θύματα ἀνδῶα ἀνδρώ-
τινα ἃς τὸν Απόδιωνα.

ΣΕΛ. 382 (ς') Αἱ μεταβολαὶ καὶ ἀλλοιώσεις ὅπερ ἐδο-
κίμιασαν τὰ Ἀπλανῆ Ἀσέρα τῶν πολλὰ μεγάλα, τότο
ἀνατρέπει ἐκ βάσιον τὴν δόξαν τῶν παλιῶν φιλοσόφων,
οἵ ὅποιοι ἐδόξαζον ὅτι οἱ Οὐρανοί, καὶ τὰ Οὐράνια σώματα
ἴτον ἀναλλοίωτα, ὅτι ἡ ὑλητῶν ἤτον ἀμετάβλιτος,
διαμένεσσα, αἰώνιος, καὶ σκληροτέρα ἀπὸ τὴν ὑλην τῆς ἀ-
δάμαντος· καὶ ἂντι μὲν ἀλιθεῖς ὅτι μέχρι τῶν ἡμερῶν τῆς
Αριεστέλες, καὶ μάλιστα διακοσίες χρόνιες μετ' αὐτὸν δὲν
ἴχαν παρατηρήσει κάμπιαν ἀλλοίωσιν, ἡ μεταβολὴν ἃς
τὸν Οὐρανόν· περὶ δὲ τῆς 125· χρόνιες πρὸ Χριστοῦ παρετίθη-
σαν ἐνα νέου Ασέρα, τὸ ὅποιον κατηνάγκασε τὸν Γ' π-
παρχον νὰ κάμη τὸν περὶ τῶν Ασέρων κατάλογόν τε,
ἐπὶ σκοπῷ τῆς νὰ δυνηθεῖν οἱ μεταγενέσεροι νὰ παρατηρή-
σου τὰς ἀλλοιώσεις τῆς αὐτῆς ἔδεις ὅπερ ἡμπορεύονται νὰ συ-
νέβεν ἃς τὸ μέδιον. Α' π' ἐκάνοντο λοιπὸν τὸν καιρὸν οἱ
Ιεροίκοι ἀναφέρειν πολλὰ Ασέρα ἀξιοσημείωτα καὶ νέα,

όπερεν εφάνησαν, καὶ ἐπομένως ἐχάθησαν εἰς ὀλοκλήρως. Ήμᾶς
ἀκόμι καὶ τώρα γυνωρίζομεν Αἴσρα, τὰ ὅποῖα χάνουνται ἀ-
πὸ καιρὸν ἀσ καιρὸν, αὐξάνεν κατὰ τὸ μέγεθος, καὶ ἐπο-
μένως ἐλαττώνται προφανέστατα· ἂντι πρὸς τέτοις ἄλλα
Αἴσρα τὰ ὅποῖα ἐσημανθήσαν παρὰ τῶν παλαιῶν, καὶ τώ-
ρα πλέον δὲν φάνουται· ἄλλα δὲ ὅπερεν τώρα φάνουνται καὶ
ἐκάστην ἀπαρασκεύαστας τὰ ὅποῖα δὲν ἐσημανθήσαν παρὰ
τῶν παλαιῶν· ἡ περοφῆ ὅμως τινὰς μετὰ λόγου νὰ ἀποδώ-
σῃ ἐν μέρος αὐτῶν τῶν διαφορῶν ἀσ τὴν ἀπροσεξίαν, ἢ
ἀσ τὸ λάθος τῷ καταλόγῳ τῶν παλαιῶν, ὁ ὅποιος διε-
τηρίζει διὰ ἡμᾶς μὲ πολλὰ λάθη ἀσ τὸ ἡμερολόγιον τῷ
Πτολεμαίῳ.

Οἱ παλαιότεροι συγγραφεῖς οἵου ὁ Οἰκρός, ὁ Αἴττα-
λας, καὶ ὁ Γέρμινος ἐπαριθμῶσαν μόνου εἰς Πλαάδας· ὁ
Βάρδων, Πλίνιος, Αἴρατος, Ἰππαρχος, καὶ Πτολεμαῖος
ἀσ τὸ Εὔληνικὸν κάμενον τὰς ἐπαριθμῶν ἐπτά· καὶ Νέλευ
μάλιστα ὅτι ἐβδόμη εφάνη πρὸ τῷ πυρπολισμῷ τῆς Τρα-
άδος· αὐτὴ ὅμως ἡ διαφορὰ πολλὰ ἐνδέχεται νὰ προϊλ-
λεν ἀπὸ τὴν δυσκολίαν τῷ νὰ τὰς διακρίνειν καὶ νὰ τὰς
μετρήσειν μὲ ἀπλὴ μόνην τὴν ὅρασιν·

Η^ε Ιερία διηγεῖται ἀποφαντικώτερα περὶ τῶν εἰμιφα-
νῆσεων τῶν υέων Αἴσρων ὅπερεν εφάνησαν τὸν 125· χρόνον
πρὸ Χριστοῦ ἀσ τὰς ἡμέρας τῷ Ιππάρχῳ, καὶ ἀσ τὸν καιρὸν
τῷ Αὐτοκράτορος Αἰδριανῷ 130· χρόνος μετὰ Χριστοῦ· (ὅρε
ἐφεξῆς ἐν τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ ἐν τῇ Μεδ. Εγκυκλ. τὰ πα-
ρὰ τῶν νεωτέρων παρατηρηθέντα νέα Αἴσρα).

Είναι δύσκολον, εἴ καὶ σχεδὸν ἀδύνατον νὰ λάβῃ τινάς μίαν ἀκριβῆ καὶ εὐκρινῆ ἰδέαν περὶ τῆς αἵτίας ἐξ οὗ τοῦ προ-
βοχεται τὸ νὰ μεταβάλλωνται, καὶ νὰ ἀφανίζωνται τὰ Α"-
ἔρα, εἴ καὶ φάνησονται ἄλλα γένα· ὁ κύρῳ Ρίκιόλης ὑποδέ-
ται ὅτι ἂναι Αἴρα, τὰ ὅποῖα δὲν ἂναι φωτανὰ εἰς ὅλην
τῶν τὴν ἔκτασιν, καὶ τῶν ὅποιων τὸ σκοτεινὸν μέρος ἐνδέ-
χεται νὰ δρέφεται πρὸς ήμᾶς δι' ἐνὸς ἀποτελέσματος
τῆς θεῖκῆς ταυτοδυναμίας.

Ο Βελλιάνδης (Bulliland) αἱς ἔνατε σύγγραμμα ἐκ-
δόθεν αἱς τὰς 1667. ὑποδέται ἐπίσης ὅτι ἡ τρεπομένη τῇ
Κήτεις (Αἴρου ὅπερ συμπεριλαμβάνεται αἱς αὐτὸν τὸν ἀξε-
ρισμὸν) ἔχει ἐν μέρος σκοτεινὸν, καὶ μίαν περιεροφικὴν κέ-
νησιν περὶ τὸν ἴδιον της ἄξονα, δι' οὗ πότε τὸ φωτανόν
της μέρος, ποτὲ δὲ τὸ σκοτεινὸν παρίσαται ἐναλλάξ πρὸς
ήμᾶς.

Ο Μωπερτβίσιος αἱς τὴν περὶ τῶν διαφόρων σχημάτων
τῶν Αἴρεων ὁμιλίαν τα, ἐκδεδομένην ἐν Παρισίῳ αἱς τὰς
1732. αὐτὸν ἐποδεκνύεται ὅτι ἡ περὶ τὸν ἄξονα περιεροφή
τοῦ Αἴρου, δύναται νὰ προξενήσῃ αἱς αὐτὸν τὸ Αἴρου
ἴνα πολλὰ μεγάλου πλατυσμὸν ἐπιχειρίζεται ως ἀρχὴν
τότε χρώμενος νὰ ἐξηγήσῃ τὸ περὶ τὸν ὁ λόγος φαινόμενον·
,, Τὰ Αἴρλαντη Αἴρα, λέγεται, ἂναι Ηλίοις ωσὰν τὸν ἐδι-
,, κόνυμας· ἂναι ἄρα πιθανότατον ὅτι ἔχει καὶ ἐκάνει,
,, καθὼς καὶ ὁ ἐδικός μας Ηλίος μίαν κίνησιν περιεροφί-
,, κήν περὶ τὸν ἴδιον της ἄξονα· Ιδὲ λοιπὸν τὰ Αἴρλα-
,, νῆ Αἴρα ἀναλόγως τῆς ταχυτῆτος τῆς κινήσεώς των οὐ-

„ ποκάρμενα ἀς πλατύσμου· καὶ διατί νὰ μὴν εὑρίσκωνται
 „ οὐρανὸς πλατέα ἀς τὸς Οὐρανὸς, ἀν μάλιστα σοχαδῶ-
 „ μεν ὅτι ἡμᾶς ἀπὸ κάμμιαν παρατήρησιν δὲν ἴξεύρομεν
 „ ὃποῖον ἔναι τὸ σχῆμα τῶν πλανῶν Αἰγαίων; ἀν τρι-
 „ γύρε αἱ κανένα πλατὺ Αἴρου κυκλοφορῇ κάνενας πα-
 „ χὺς Πλανήτης πολλὰ ἐκκενετρικῶς, ἢ κάνενας Κοινή-
 „ τις ἀστριαν τροχιὰν ἐγκλίεσαν ἀς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς
 „ Γ' σημερινῆ τῆς Αἴρου ἐκάνει, τί μέλαι νὰ συνέβῃ ἐκ
 „ τότε; ἢ βρύτης τῆς Αἴρου πρὸς τὸν Πλανήτην ὅταν
 „ αὐτὸς πλησιάσῃ ἀς τὴν περιήλιόν τε, θέλαι μετατρέψῃ
 „ τὴν ἐγκλίσιν τῆς πλατέος Αἴρου, τὸ ὃποῖον ἐκ τότε
 „ θέλαι φανῇ ἀ, ἡμᾶς μᾶλλον, ἢ ἦττον φωτεινόν· τὸ δε-
 „ να Αἴρου μάλιστα ὃπερ ἡμᾶς δὲν τὸ ἐβλέπαμεν παν-
 „ τελῶς μὲ τὸ νὰ παρέσημε πρὸς ἡμᾶς τὴν αἰχμήν τα,
 „ θέλαι φανῇ ὅταν μᾶς παρατήσῃ ἔνα μέρος τῆς δίσκου τα,
 „ καὶ ἄλλο πάλιν Αἴρου ὃπερ ἐφάνετο δὲν θέλαι φανῇ
 „ πλέον· ὅτῳ λοιπὸν ἡμπορᾶς τι·ἀς νὰ δώσῃ λόγου πε-
 „ ρὶ τῆς μεταβολῆς τῆς μεγέθεως ὃπερ παρετήρησαν ἀς με-
 „ ρικὰ Αἴρα, καὶ περὶ τῶν Αἴρων ὃπερ ἐφάνησαν, καὶ
 „ ἀφανίονται.

Τέλος πάντων ἡμπορᾶς τι·ἀς νὰ ίδεαθῇ ὅτι κάνενας
 παχὺς Πλανήτης περιερεφόμενος περὶ τὸ Αἴρου μᾶς ὑ-
 δερᾶς τὴν θέαν τα καθόλα, ἢ κατὰ μέρος. (de la Lan-
 de M. Eγκυλ. ἄρετῷ Ετοile)

Τέλος τῆς ἐ. Βραδ.ᾶς.

•ΤΠΟ-

Τ' ΠΟΣΗΜΕΙ' ΩΣΙΣ 'ΤΟΥ' ΣΤΓ.
ΓΡΑΦΕ' ΩΣ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΚΑΘΗΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΦΙΛΟΦΙΑΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΣ ΕΠ. ΚΑΘΗΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΟΠΕΤΣΙΟΥ

Επειδὴ καὶ ἔξεδωκα εἰς τὸ κοινὸν αὐτὰς τὰς συνομιλίας, σοχαζόμαι ὅτι ἔχω χρέος νὰ μὴν ἀπεκρίψω πλέον τίποτες ἀπ' ὅσα ἀνήκεσσιν εἰς αὐτὸν τὴν ὑλὴν. Όντεν θέλω κοινολογίγη ἀκόμη μίαν νέαν ὁμιλίαν, ἡ ὁποία εἴγινε μὲν πολὺν καιρὸν ὑσερώτερον ἀπὸ τὰς ἄλλας, εἶναι ὁμως καὶ αὐτὴ κατὰ πάντα τῇ αὐτῇ εἶδυς καὶ ἐπειδὴ ὅλαι σὶ ἄλλαι ἐπεγράφησαν Βραδιάν, θέλει ἐπιφέρει καὶ αὐτὴ αὐτὴν τὴν ἴδιαν ἐπωνυμίαν, ὥστα γ. ὅπῃ εἶναι πολλὰ καλύτερον νὰ ἔχειν ὅλαι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐπιγραφήν.

